www.tradicionscatalanes.cat

Tots els actes,
els esdeveniments
i la informació
sobre el món del pubillatge
la trobaràs a la nostra pàgina web

www.tradicionscatalanes.cat

Entra i informa-te'n!

Ajuda'ns a mantenir
actualitzada la web:
Envia'ns el nom dels nous representants
del teu municipi,
la data en que fareu el vostre acte,
pregunta'ns tots els teus dubtes,
demana'ns col·laboració o
fes-nos arribar els teus suggeriments.

LA WEB DEL FOMENT
ÉS LA TEVA WEB!

Salutació

Montserrat Capdevila Pallarés

Cònsol major d'Escaldes-Engordany

La parròquia d'Escaldes-Engordany acull amb molt d'orgull i il·lusió l'elecció de la pubilla i l'hereu de Catalunya 2011, una tradició que també està molt arrelada al nostre poble. I és que Escaldes-Engordany és l'única parròquia del Principat d'Andorra on se celebra la festa del pubillatge. Va ser el 1971 quan la Unió Pro Turisme va prendre la iniciativa d'arrelar aquesta tradició al nostre poble. 40 anys després, la Festa del Pubillatge segueix més viva que mai.
Enguany, Escaldes-Engordany és la Capital de la Cultura Catalana i un esdeveniment com l'elecció de la pubilla i l'hereu de Catalunya no podia ser més adequat per festejar la capitalitat cultural.

La Capital de la Cultura Catalana esdevé una excel·lent plataforma per donar a conèixer i ensenyar l'Andorra menys coneguda, l'ha que ha quedat eclipsada per les pistes d'esquí, els centenars de comerços o Caldea i que amaga la gran riquesa cultural del nostre país. L'Andorra dels més de setze museus, l'Andorra romànica, l'Andorra del Manual Digest de Fiter i Rossell, l'Andorra dels quaderns de viatge de Jacint Verdaguer o l'Andorra que va inspirar Josep Viladomat.

Els propers 24 i 25 de setembre estarà tot a punt perquè puguin gaudir de la nostra parròquia i el nostre país compaginant els actes amb motiu de l'elecció de la pubilla i l'hereu de Catalunya 2011 amb l'àmplia oferta cultural que els brinda el Principat d'Andorra.

Vull agrair al Foment de les Tradicions Catalanes que hagin dipositat la seva confiança en Escaldes-Engordany per acollir aquest important esdeveniment, així com a la Unió Pro Turisme, entitat que forma part del teixit d'associacions que mantenen vives les tradicions més arrelades a la parròquia. Així mateix, vull donar la benvinguda a totes les noies i nois que, juntament amb les seves famílies, participaran en aquest certamen i fer un reconeixement a la tasca que fan perquè el pubillatge bategui amb més força.

Sigueu benvinguts a Escaldes-Engordany.

Montserrat Capdevila Pallarés
Cònsol major d'Escaldes-Engordany

Salutació

Josep Maria Matamoros i Carrasco

President Foment de les Tradicions Catalanes

Benvolguts amics del pubillatge,

En les trenta edicions anteriors, el Certamen de l'Elecció de la Pubilla i Hereu de Catalunya sempre s'ha celebrat en territori català, però enguany traspassem fronteres, i la localitat andorrana d'Escaldes Engordany, Capital de la Cultura Catalana 2011, en serà la seu.

Diversos factors fan d'Escaldes Engordany un magnífic amfitrió pel certamen, entre ells una extraordinària infraestructura turística i hotelera, però el més important es la seva implicació en el manteniment de la tradició del pubillatge a Andorra. Al llarg d'aquests anys la relació de la nostra entitat i del pubillatge en general amb Escaldes Engordany, amb la UPTEE i el Comú, ha estat d'allò més cordial, i ens va semblar que l'esperit acollidor del que sempre n'ha fet gala el poble andorrà, seria un bon motiu per ser seu de la nostra Festa Major.

Des d'aquest moment us encoratjo a respondre a aquest esperit i a gaudir d'aquesta hospitalitat, participant plenament dels actes que figuren en el programa.

El nostre certamen es la culminació de tot un any de feina de molta gent, que fan possibles les eleccions locals i comarcals; és per això que ens plaurà molt compartir junts aquest cap de setmana.

No vull desaprofitar aquestes ratlles sense agrair a tots els que treballeu durant l'any i des de tots els àmbits, i feu possible que el mon del pubillatge es mantingui viu i amb força.

Finalment, també donar les gràcies a la gent de l'UPTEE i a les autoritats andorranes per la bona acollida que van tenir a la nostra proposta inicial.

Visca el Pubillatge, Visca Andorra i Visca Catalunya !!!!!!!!!!!!!!

Josep Maria Matamoros i Carrasco
President Foment de les Tradicions Catalanes

Compartim valors i responsabilitats al voltant de la nostra cultura catalana

Un any més ens tornem a trobar en allò que nosaltres sempre hem considerat la Festa Major del Pubillatge.
Festa, perquè la fem, i grossa. I Major, perquè és l'activitat més important que tenim al llarg de l'any la família que formem a l'entorn del pubillatge nacional.

I, enguany, amb l'acolliment que ens dispensa el Comú d'Escaldes-Engordany, i per extensió la resta d'andorrans i andorranes que tan bona acollida ens han dispensat.

Ens fa molta il·lusió d'estar en aquest territori que és part de la nostra cultura i, més enguany, que és la Capital de la Cultura Catalana.

Hem d'agrair l'aposta que per nosaltres ha fet la Unió Pro-Turisme i que ha engrescat, i de quina manera, al seu Comú per tal d'organitzar aquest certamen de l'elecció de l'Hereu i la Pubilla de Catalunya, en un any complicat per nosaltres, com ho son tots els que coincideixen amb les eleccions municipals al nostre país, atès que els nous governs municipals tenen poc rodatge per poder afrontar aquesta organització amb les mínimes garanties d'èxit.

A Escaldes-Engordany ens trobarem com a casa per vàries raons. En primer lloc per la profunda amistat que tenim amb l'entitat organitzadora que porta tant temps acompanyant-nos en els certàmens que es fan a Catalunya i que no s'oblida mai de convidar-nos, ni nosaltres de venir, als que es fan a Andorra. En segon lloc perquè tenim una cultura i una llengua que ens uneix.

Fixeu-vos! Una llengua que uneix, el català, i que molts intenten utilitzar com a motiu de desunió i de picabaralla política, darrerament centralitzat en el món de l'ensenyament, on nosaltres la utilitzem com a element integrador.
A Andorra venim a compartir cultura i a compartir valors. Uns valors que representen els joves, nois i noies, que sanament competiran aquest darrer cap de setmana de setembre, per tal d'esdevenir el noi i la noia en el qual voldrem que s'emmirallin la resta de joves catalans com a símbol de les virtuts de defensa del país, d'aquesta cultura, d'aquesta llengua, que tant estimem.

Uns valors que ells han de representar, i que les persones que tenim més experiència i responsabilitat en les entitats que dirigim, com és ara el Foment de les Tradicions Catalanes, ens hem d'esforçar per vetllar per tal que ells mantinguin sempre alt el llistó d'autoexigència per l'alt grau de representativitat que els hi hem atorgat.

El pubillatge és representació dels nostres valors, el pubillatge és cultura, és reivindicació de la nostra pròpia identitat com a poble, però també ha de ser, també pot ser, festa.
Però Festa Major amb majúscula, no festa barroera que pugui embrutar la banda i la faixa que porten els nostres joves. I en això tots ens n'hem de fer corresponsables, per tal que la imatge que volem transmetre no quedi malmesa.

I en això ens esforçarem aquest cap de setmana. En organitzar una bona festa, que aculli i faci vibrar pubillatge a tots els convidats que ens acompanyaran, i a fer una bona tria dels nois i noies que durant el proper anys ens representaran a tots. A tots !!!

Bona estada a Andorra, moltes gràcies per l'acolliment i bon any de pubillatge, festiu i reivindicatiu a l'hora. Reivindicatiu de la nostra cultura, i demostratiu del jovent sa i compromès que tenim al nostre voltat.

Amics i amigues, bona festa major del pubillatge 2011 a Escaldes-Engordany.

LA JUNTA DEL FOMENT DE LES TRADICIONS CATALANES

Carla Galiot Rodríguez

Pubilla de Catalunya 2010

Aprenentatge. Aquesta és la paraula amb la qual descric el meu any de pubillatge. Ser Pubilla de Catalunya ha estat tot un plaer i una grata responsabilitat. Hem fet un munt de quilòmetres, hem patit calor, hem rigut i hem plorat, he fet amics de veritat, he conegut persones que deixen petjada en la meva vida, m'he enamorat d'indrets que fins ara desconeixia... Catalunya m'ha ensenyat a ser millor persona.

Encara recordo el certamen a Figueres, sentir el meu nom i fer un salt d'alegria, abraçant-me a totes les persones que des d'un principi m'heu fet costat. El temps és fugaç i encara més quan el gaudim. Això ha estat un obrir i tancar d'ulls. M'ha agradat que les àvies em preguntin un munt de vegades a quina hora ballem, perquè tot seguit he pogut explicar-los qui som i quina és la nostra tasca. M'ha il·lusionat ser un referent per als més petits, perquè sense que ho sàpiguen jo també he après d'ells. M'ha dolgut sentir les crítiques d'alguns desaferrats a la terra, però són ells els qui m'han fet ser una catalana més forta. M'ha emocionat caminar per indrets precisos i adonar-me, després d'admirar-los, que vaig vestida de catalana amb una banda que ho acredita. M'ha agradat dir que soc de Catalunya però concretar, després de preguntes curioses, que les meves arrels són navassenques.

Només em queda dir-vos gràcies. Gràcies per no rendir-vos mai, per defensar el pubillatge des del primer dia des dels vostres pobles i ciutats; gràcies per parlar de Catalunya com el millor dels països, per tenir-ne cura, per protegir-la; gràcies per cada un dels somriures que han fet més còmode aquest trajecte; gràcies per somiar desperts i encomanar els somnis; gràcies per cada trosset d'història que heu traslladat a la realitat, per cada dada desconeguda, per deixar-me saber-ne més sobre el vostre llegat i la vostra actualitat; gràcies per brindar-me aquesta oportunitat i per compartir-la amb mi.

No estic trista, perquè si d'una cosa pot presumir el pubillatge és de la seva durada: és etern, perquè malgrat que alguns marxem, sempre hi haurà noves persones que ens reemplaçaran. Això és el que em fa feliç.

Visca el Pubillatge i Visca Catalunya Lliure!

Carla Galiot Rodríguez
Pubilla de Catalunya 2011

Marc Francesch Camps

Hereu de Catalunya 2010

Un poble és ric i gran si els fills ho volen. Una afirmació tant certa com simple i complexa al mateix temps. Un poble, país o nació pot ser ric de moltes formes: econòmicament, culturalment, en fauna i flora... Però gran? Com és gran un poble? Crec sincerament que una nació és gran quan la seva gent se'n sent orgullosa, l'estimen per com és i la defensen de qualsevol amenaça, sigui respecte les seves lleis, la seva llengua o la seva integritat. Sempre he estat orgullós de ser torderenc i català, i m'he estimat Tordera i Catalunya. Però entrar al pubillatge m'ha ajudat a fer créixer aquest esperit molt més del que em podia imaginar. M'ha fet ser més conscient de com n'és de bonic aquest país, de com en són de diverses, acolorides i animades les seves festes populars i tradicionals, però sobretot, de com n'és de meravellosa la seva gent. Em considero un noi a qui li agrada fer noves amistats, conèixer llocs i racons, saber el perquè de les coses. Així que quan vaig ser escollit hereu de Tordera no sabia gens bé en quin món m'endinsava, i tot i no saber-ho, crec que era una de les decisions més encertades de la meva vida. Perquè vaig entrar quan era un nanu que acabava de començar la universitat, per a qui fer més de tres quarts d'hora de viatge en cotxe ja era molt, que es desorientaria més lluny de les rodalies de la seva vila, orgullós i enamorat del seu país, però del qual en sabia relativament poques coses. Ara en surto, 2 anys i 30 dies després, sóc una persona molt diferent, demà començo quart de carrera, no em fa cap mena de mandra ni por agafar el cotxe per pujar sol fins a Andorra si cal, em puc desplaçar sense cap problema per més de tres quarts de Catalunya, de la qual ja en sóc fanàtic completament. La conclusió que trec de tota aquesta experiència és que el pubillatge és la millor inversió que he fet a la meva vida, m'ha ajudat a madurar, aprendre sobre el meu país, entendre perquè és així i com ha evolucionat per arribar fins a l'actualitat, però sobretot he après a valorar molt més les amistats, tant les noves com les de tota la vida. Mai havia trobat una experiència capaç d'omplir-me tant, i dubto que mai en trobi una altra. Tant sols em consola saber que no he desaprofitat la oportunitat, que l'he gaudida al màxim, que he estat la imatge de Tordera al pubillatge, que el nom de la vila del meu cor va ressonar per quart any consecutiu en una elecció de Catalunya. Ara bé, no hi ha res com saber que les incomptables amistats que he fet al llarg de l'any, siguin on siguin, les tindré sempre al meu costat. Moltes gràcies Tordera, per donar-me la oportunitat d'embellir la història de la meva vida amb una experiència tant meravellosa.

Moltes gràcies amics i amigues, per fer que aquesta experiència sigui meravellosa.

Moltes gràcies atzar, per permetre'm néixer en la millor nació de l'univers.

No oblidaré mai el que hem viscut junts aquests anys.

Visca Tordera, visca el pubillatge i visca Catalunya!

Marc Francesch Camps - Hereu de Catalunya 2010

Enric Almirall i Soteras

Hereu de les Comarques Barcelonines 2010

Laia Andreu i Pejoan

Pubilla de les Comarques Barcelonines 2010

La forta tramuntana d'aquell diumenge ens tenia a tots el cor glaçat. Una fredor que anava desapareixent a mesura que descobríem els noms dels nostres companys. El vent bufava amb serenor mentre enfeixàvem el nostre company de Gironines, fins que de sobre un ràfega ens va portar als dos al davant de l'escenari.

Com el vent que bufava aquell dia, hem anat agafant empenta, i sortida rere sortida ens hem impregnat de moments i persones, valors, i sentiments. Uns sentiments que a l'inici eren freds com el vent d'aquell diumenge però que al depassar dels dies, s'han tornat forts i càlids. Aquest fet es deu a la calidesa de tots vosaltres, pubillatge. Molts de vosaltres ens heu ensenyat el camí, d'altres ens heu acompanyat dia rere dia i heu crescut al mateix temps que nosaltres i, esperem, que després dels anys conviscuts, nosaltres també haguem pogut transmetre algun coneixement a tots . I de fet, l'únic que us podem dir és gràcies per tot allò que en un moment o altre ens heu aportat, allò que restarà en la nostre memòria després d'aquest comiat.

Un any dura el mateix per a tothom, però quan l'has viscut intensament, et sembla que han passat tres o quatre mesos. Totes les entrades fetes, han estat, com dirien Els Pets en una cançó: Una estona de cel. Aquella estona d'emoció, il·lusió i orgull per representar les comarques barcelonines. Trobarem a faltar aquests moments, i quedaran enquadernats dins la nostre memòria. Així, quan sentirem melancolia, podrem mirar amb un somriure els llavis tots els instants.

De Llançà a Horta de Sant Joan, de Saragossa a Madrid, d'Avià fins a Piera, totes i cada una de les trobades les hem gaudit com hereus i pubilles de títol local recent sortits de l'ou. Hem après, hem viscut, hem crescut, hem vist sortides i postes de sol, ens hem perdut i ens hem trobat i, fins i tot, hem caigut d'un cavall. Son mil i una les aventures que us podríem explicar, tres mil cinc-centes les converses que hem tingut amb tots vosaltres i un infinit record de tot aquest any viscut.

La tramuntana ja ha deixat de bufar i nosaltres posem punt i final als anys com hereus i pubilles dels nostres pobles i el nostre país.

MOLTES GRÀCIES.
Fins aviat!

Enric Almirall i Soteras
Hereu de les Comarques Barcelonines 2010

Laia Andreu i Pejoan
Pubilla de les Comarques Barcelonines 2010

Joan Vilà i Marty

Hereu de les Comarques Gironines 2010

Míriam Sáez i Masa

Pubilla de les Comarques Gironines 2010

Si haguéssim de donar nom al llibre que hem escrit, el títol de "Pubilla i Hereu de les Comarques Gironines 2010" seria el més adient, un llibre que ara ja fa un any començava la primera pàgina.

Els primers capítols s'ambienten en eufòria, hiperactivitat; una bomba de sentiments que s'hauran d'ordenar al llarg de l'obra. Aquests capítols comencen en una atmosfera romàntica, una Figueres que xiuxiueja els noms dels protagonistes entre la tramuntana. Un gran inici per a, sens dubte, una obra mestra.

El desenvolupament de la novel·la és més pausat, encara que continua jugant amb els protagonistes, fent-los ballar d'un escenari a un altre, intentant així captar l'atenció del lector que queda captivat per cada aventura, per cada gest i per cada diàleg. Però la desorientació no és l'únic recurs utilitzat; hi ha altres maneres d'enamorar els ulls: existeix una passió comuna entre tots els personatges, siguin principals o secundaris, cap a l'ambient que els envolta. La feina de qui llegeix serà entendre aquest amor inexplicable. No és una feina fàcil, ja que només els més savis aconseguiran comprendre el veritable significat de tot plegat. No té res a veure amb l'edat, no té res a veure amb la formació professional, sinó en el fet de llegir cada punt i cada coma atentament, sense perdre's ni un detall.

Les paraules, les pàgines, els capítols van passant, i si el lector fa bona feina començarà a captar una mica l'argument de tot plegat, encara que potser no ho sabrà explicar. I així la novel·la va avançant desfilant de mica en mica el secret tan ben guardat i alhora tan exposat.

Nosaltres, com a protagonistes d'aquesta novel·la volem dir que ha estat d'allò més divertit fer-vos ballar, trastornar-vos anant d'una punta a l'altra de Catalunya i fer-vos llegir una i altra vegada les mateixes paraules que revelen el secret de l'obra. Frases com "sóc català i n'estic orgullós", "som joves, però això no vol dir que siguem inconscients" o bé "lluitarem fins on calgui", són exemples de l'harmonia de cada indret. Són precisament aquestes afirmacions les que quan s'arriba a l'última pàgina, si s'ha sabut sumar cada significat, fan concloure el resum final de tot.

Així per tant, arribada a l'última pàgina revelarem el secret que, esperem, tothom hi hagi arribat per sí sol després d'un any de lectura. El resultat final de sumar joventut, coratge, esperit de lluita, i estima per la terra no pot ser cap altre: una província de Girona farcida de cultura. Desitgem que a tots vosaltres, estimats lectors, us hagi agradat tant palpar l'experiència entre línies, com a nosaltres escriure cada lletra. Moltes gràcies a tots.

Joan Vilà i Marty
Hereu de les Comarques Gironines 2010

Míriam Sáez i Masa
Pubilla de les Comarques Gironines 2010

Jordi Sánchez Pujals

Hereu de les Comarques Tarragonines 2010

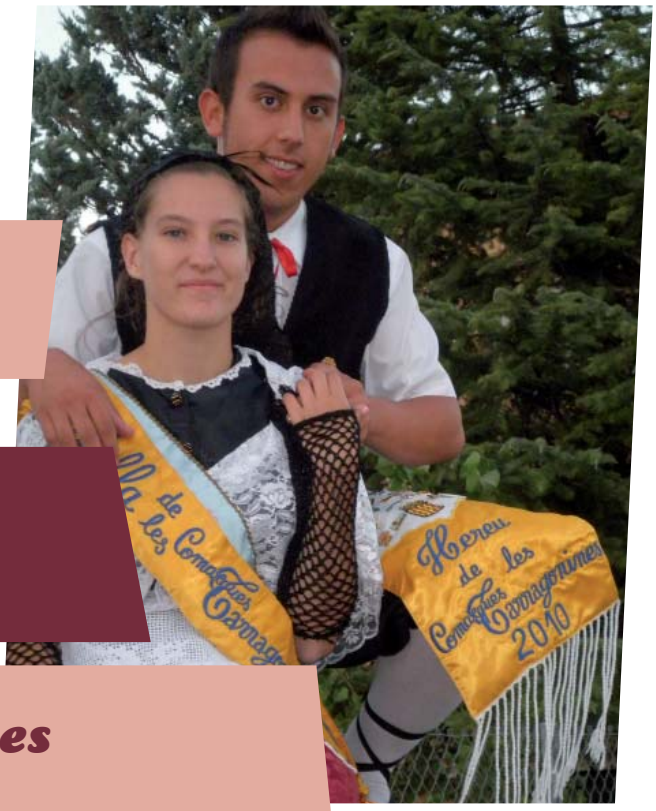

Lorena Vives Andreu

Pubilla de les Comarques Tarragonines 2010

-Si aquests joves han de remuntar el país! – va dir un avi ahir a la plaça de l'Església.
Qualsevol persona que realitzi aquesta afirmació de ben segur que no ha viscut cap moment, o no ha vist el que és el Pubillatge.

Farà tot just un any tots dos vam arribar a la ciutat de Figueres de forma separada i sense saber el que ens vindria a sobre.
Com bé moltes vegades ho hem parlat vam arribar a la ciutat buscant i agafant qualsevol tipus d'informació que ens ajudes a fer-nos la idea del que viuríem aquell cap de setmana.
Tot i entrar en camins separats, el camí era paral·lel, ja que vam veure un seguit de joves per les immediacions de l'hotel que es coneixien i es tractaven amb una gran amistat.

Ara tots dos hem descobert que tot aquell grup de joves, formen part d'una família que es diu Pubillatge. Una família que es regeix per la sensatesa, la bogeria, el seny, la unió, la rauxa, la responsabilitat, l'amistat, però sobretot l'estima cap a la seva terra Catalunya. Aquesta família no està formada per persones inactives, si més no tots som persones vinculades i associades al teixit social de cada poble o ciutat del qual exportem el millor a arreu.

Havent fet més de 30 sortides, i sense lloc a cap dubte molts quilometres, te n'adones que tot plegat et forma com a persona i per molt que de vegades ens pensem que ja som independents i que som molt savis, però el tombar i el conèixer et formen cada dia més com a persona, i et fan valorar en el paradís on vius.

Sense conèixer res d'aquest món com hem dit abans, en el pubillatge hem après milions de petites coses que acaben formant part d'un conjunt de sentiments i emocions que és el que realment mou a les persones, ens referim a l'esperit lluitador d'un país, a la seva cultura més general i en aquella més diferenciada i especial, a la seva gastronomia més rica i variada i sobretot a la gent més pura que es lleva cada matí amb un raig de sol com si d'esperança es tractés per buscar un millor futur a la nostra terra i cultura catalana.

Tot això i més és el que ha estat per nosaltres el Pubillatge, tot el que hem après i viscut durant aquest any. Mil gràcies a tots els qui han fet possible que nosaltres haguem sigut uns privilegiats per formar part d'aquesta família. Per això, també ens agradaria agrair conjuntament al Foment de les Tradicions Catalanes, per la seva tasca vers la cultura catalana i, donar les gràcies a les nostres famílies així com a tots els amics que hem fet durant aquest any tant meravellós. Mil gràcies per tot!

Lorena Vives Andreu
Pubilla de les Comarques Tarragonines 2010
Jordi Sánchez Pujals
Hereu de les Comarques Tarragonines 2010

Montse Auguets Canes

Pubilla de les Comarques Lleidatanes 2010

La meva etapa dins el món del pubillatge s'acaba i, com en tot final, toca fer balanç. Malgrat em costi deixar enrere moltes coses que han format part de la meva vida aquests últims dotze mesos, em sé coneixedora que tinc davant meu un munt de possibilitats que em permetran seguir vetllant i fent créixer aquells ideals i l'amor per la meva terra que un dia em van empènyer a endinsar-me en el pubillatge.

De tot aquest any només puc dir-ne coses bones. Tot el que he pogut compartir i sentir vora aquesta gran família que formem tots plegats, ha fet de mi una millor persona. És per això, que només puc donar-vos les gràcies. D'alguna manera sento que dec moltíssim al pubillatge. Per aquest motiu, treballaré des del meu petit racó de món, que és Solsona, per a tornar-li tot el què m'ha donat, que és molt. A partir d'ara, des de casa faré el que calgui perquè el pubillatge esdevingui quelcom impossible de dissociar de la tradició solsonina. Treballaré en aquest camí de bracet amb l'Associació del Pubillatge Solsoní. Sóc conscient que és complicat, però ens en sortirem.

Vull adreçar també unes paraules a totes les persones que al llarg d'aquest any he tingut l'honor de conèixer. Us recordo que per molt que pugui semblar que cada un dels que formem el pubillatge només som una petita peça, realment som imprescindibles. Vosaltres heu estat la clau d'aquest any. Espero que des de la vostra perspectiva, jo hagi sabut estar a l'alçada del repte que se'm va plantejar el 26 de setembre de l'any passat. Si creieu que ho he aconseguit, és en bona part gràcies a vosaltres.

Als amics de títol, dir-vos que sou un dels millors regals que mai m'han arribat a parar a les mans. Us aprecio infinit i sempre us duré dins el calaixet del meu cor.

Aquest any però, ha estat tan fantàstic perquè a casa hi he tingut sempre uns pares disposats a ferme costat. A Solsona, hi he tingut uns amics fascinats per aquest món pintoresc i entranyable que formem el pubillatge. I al David, per abarçar-me un dia i fer-me entendre que saber que les coses tenen una data de caducitat ha de servir per viure-les al màxim a cada instant.

Ens veiem ben aviat en algun petit paradís de la nostra estimada Catalunya. Fins llavors, una abraçada immensament gran!

Montse Auguets Canes
Pubilla de les Comarques Lleidatanes 2010

Elecció de la Pubilla i l'Hereu de Catalunya 2010

Figueres

L'últim cap de setmana de Setembre és un punt del calendari molt especial per a tots els que formem part del petit gran món del pubillatge. És un cap de setmana que tothom espera amb nerviosisme des de moltes setmanes abans. Són unes dates que tothom té presents, però segur que no les hi té ningú com els candidats i els representants que els pertoca acomiadar-se.

Així doncs l'elecció del 2010 va començar ja divendres a la tarda, amb l'habitual sopar informal organitzat pel pubillatge de títol nacional sortint, el qual els permet realitzar un comiat en companyia de les persones més properes i recordar tots junts els moments més divertits de l'any.

El dissabte, en canvi, va començar ple d'activitat. Vam ser rebuts pel sr. Josep M. Matamoros, President del Foment de les Tradicions Catalanes, el sr. Joaquim Felip, regidor de l'Ajuntament de Figueres i els membres del jurat al Teatre Jardí, on es van dur a terme els exàmens escrits i orals. Eren moments de tensió, nerviosisme, somriures neguitosos, paraules d'ànim i abraçades. Tots érem molt conscients del que hi havia en joc. Tot seguit, a la tarda, vam assistir a l'habitual inauguració de les ofrenes, el pregó i la inauguració de la majòlica commemorativa de l'elecció. Un cop acabats els actes arribàvem al punt més esperat del dia, el sopar de gala, en l'incomparable marc del Pa Volador, el qual ens feia sentir com si entréssim en un palau. Després del sopar els representants del 2009 van tenir la oportunitat d'acomiadar-se per última vegada, aquest cop amb discursos de caire més formal, però no per això mancats d'emotivitat.

El diumenge va arribar inevitablement, possiblement el dia més dur per a tots nosaltres. Al cansament dels dies anteriors i al nerviosisme s'hi va sumar una tramuntanada freda que congelava els ànims. Tot i això, a mesura que s'anaven anunciant els nostres noms, els crits d'alegria i joia van omplir la rambla; els calfreds i l'ansietat van ser substituits per una felicitat immensa, una pujada d'adrenalina,

rialles i sobretot, mars de llàgrimes, tant nostres com dels amics i amigues que apareixien per tots costats per donar-nos l'enhorabona.

En nom dels 9 representants de títol nacional, moltes gràcies per haver-nos permès viure aquesta experiència meravellosa que ens ha marcat les nostres vides tant profundament.

Gràcies a tots els que vau contribuir en l'elecció tant pel que fa a la organització com fent-vos partícips de la festa.

Gràcies Figueres per ser el punt d'amarratge perpetu entre el món real i aquest fantàstic somni. Ho recordarem per sempre més i guardarem tots aquests moments en un racó del nostre cor.

Marc Francesch Camps
Hereu de Catalunya 2010

Visita al Palau de la Generalitat

20 de juliol 2011

El passat 20 de juliol a la tarda el molt honorable president de la Generalitat, el senyor Artur Mas, ens va rebre als representants de títol nacional acompanyats pels membres del Foment de les Tradicions Catalanes al Palau de la Generalitat.

A mitja tarda ens vam trobar a la Plaça de Sant Jaume. Mentre ens esperàvem que fos l'hora per a entrar a fer la visita, vam despertar la curiositat de molts dels que passejaven per la plaça. A les 6 de la tarda va començar la nostra visita al Palau de la Generalitat, en què molts de nosaltres era el primer cop que hi anàvem. Abans d'arribar a la sala on en rebria el president vam poder veure el Pati dels Tarongers, que tantes i tantes vegades havíem vist en fotografies o per la televisió.

A continuació, va arribar el moments que esperàvem amb més il·lusió; rebre la visita del president. En primer lloc ens va anar saludant un a un i nosaltres li vam dir com ens dèiem i d'on érem. Després la Carla va llegir un magnífic discurs on explicava què representa el pubillatge per tots nosaltres, més enllà de lluir una banda o una faixa. També va fer esment a la nostra tasca i als valors i sentiments que ens mouen a dur-la a terme. Tot seguit, Artur Mas va adreçar-nos uns mots bo i fent un apunt històric sobre la figura de la pubilla i l'hereu des dels seus orígens fins als nostres dies.

Un cop enllestits els pertinents parlaments, ens vam fer la foto oficial de rigor al Pati dels Tarongers. Allà, ja en un ambient més informal, Artur Mas es va interessar per la persona que hi ha darrere cadascun dels nostres vestits tradicionals. Ens va preguntar què estudiàvem i quina motivació ens havia dut a escollir aquell camí. El Sr. Mas va mostrar-se en tot moment molt proper amb nosaltres. Fins i tot ens va explicar el significat d'alguns dels busts que hi havia en el pati on estàvem. El president es va acomiadar de nosaltres i abans de tornar a posar els peus a la plaça Sant Jaume ens van mostrar algunes de les sales del Palau, totes elles precioses, decorades amb unes pintures capaces d'embadalir qualsevol.

Quan vam ser a fora, ens vam fer més fotos amb els membres del Foment que ens acompanyaven abans de convertir-nos en uns dels atractius turístics de la plaça. Un bon grapat de turistes de nacionalitats molt diverses van voler fer-se fotos amb nosaltres mentre ens preguntaven per què anàvem així. En algun cas, ens va caldre fer pinya per tal de donar les pertinents explicacions amb un anglès decent. Aquesta experiència ens va permetre conformar un seguit d'anècdotes d'allò més divertides.

Montse Auguets Canes,
Pubilla de les Comarques Lleidatanes 2010

Visita al Parlament de Catalunya

30 de juny 2011

El passat 30 de juny, la Presidenta del Parlament de Catalunya, Núria de Gispert i Català, va rebre a la seu del poble de Catalunya, a l'emblema de l'autogovern català, una gran representació del Pubillatge vigent.

Tot i ser un dia entre setmana a l'històric Parc de la Ciutadella es van aplegar un gran nombre de pubilles, hereus, dames, fadrins, pubilletes i hereuets, aquests ben bé van omplir la sala de sessions del Parlament. Aquesta sala de sessions es va omplir de membres del Pubillatge vinguts en tren, a peu des de les Universitats o bé amb cotxe i també d'una notable representació del Foment de les Tradicions Catalanes. Tot això fou degut a que l'Audiència que ens disposàvem a protagonitzar es va desenvolupar a on es decideix el futur del nostre país, de Catalunya.

En la Sala de sessions, primer de tot van fer una explicació de que significava i que havia significat al llarg de la historia el Parlament de Catalunya, pel poble català. Això també ho van recollir els discursos que realitzaren la Pubilla i l'Hereu de Catalunya, Carla Galiot i Marc Francesch, respectivament.

Paral·lelament De Gispert va agrair la tasca feta pels hereus i pubilles arreu del país, els quals va qualificar d'ambaixadors de la seva terra, del seu poble... També va assegurar que seria un error perdre una tradició històrica que determina l'autodeterminació del poble català.

Per cloure l'acte el President del Foment de les Tradicions Catalanes va fer entrega a la Presidenta del Parlament, Núria de Gispert, de la ceràmica commemorativa de l'Elecció de la pubilla i l'hereu de Catalunya 2010 a Figueres.

I en acabar l'acte totes les pubilles, hereus, dames, fadrins, pubilletes i hereuets van rebre el pin del Parlament de Catalunya.

Finalment ens vam poder fer tot tipus de fotografies en les immediacions de la Sala de Sessions o pels mítics passadissos del Parlament, però finalment ens vam fer la foto de rigor a les escales del Parlament de Catalunya.

Jordi Sánchez Pujals
Hereu de les Comarques Tarragonines 2010

Ofrena dels fruits a les Festes del Pilar de Saragossa

13 d'octubre de 2010

Dilluns 13 d'octubre de 2010, Manresa; aquí vàrem començar la nostra primera sortida institucional com a Títol Nacional 2010. La destinació era Saragossa, on la Casa Catalana d'aquesta mateixa ciutat ens havia convidat a l'Ofrena dels Fruits, inclosa dins les festivitats del Pilar. Invitació, que vàrem acceptar amb molt de gust. Així doncs, els membres del pubillatge, juntament amb molts dels nostres pares i representants del FTC ens dirigírem cap a aquesta mateixa ciutat. Un cop situats, ens vam retrobar amb els membres de la Casa Catalana al mateix punt d'inici de la cercavila. Allà, ens esperaven el President de l'Associació, Jordi Oriol i Andreu, i un reguitzell de persones vestides amb els nostres mateixos vestits. Sorpresos, vàrem poder comprovar com les diferents cultures i cases regionals d'Espanya són ben vives; falleres de València, navarresos, Majas de Madrid, Reinas de Cantabria, sevillanes i sevillans, representants d'Euskadi, etc. Nosaltres com a Hereus i Pubilles de la nostre pàtria, Catalunya, també en vam prendre part.

La cercavila començava puntual, ens acompanyaven un grup de grallers que amenitzaven la passejada. Arribats a la part vella de Saragossa i vist, que moltes de les cases regionals feien goig ballant i cantant les seves cançons, ens vam decidir per ballar unes sardanes i explicar al públic assistent el que era aquella dansa tan bonica. Un cop arribats a la Basílica de Saragossa, varem poder observar com la fe i esforç de moltes persones s'apilaven a la magnífica piràmide de flors, coronada amb la Verge del Pilar. Finalment i per cloure l'acte d'Ofrena, entràrem a la Basílica on ens va rebre el Bisbe, tot mostrant l'interès per la nostra cultura.

Per acabar aquest magnífic dia, la Casa Catalana de Saragossa ens va convidar a un dinar de cloenda al mateix local de l'entitat. Una entitat, que malgrat les adversitats, continua promovent la nostra cultura i la nostra llengua amb diverses activitats com poden ser cursos de català. També vàrem poder veure la Creu de Sant Jordi, destacat reconeixement que atorga la Generalitat de Catalunya a les persones o entitats que vetllen per la nostra Terra. Per acomiadar-nos, els membres del pubillatge varem signar al llibre honorífic.

Per a nosaltres, aquesta diada va representar una oportunitat única i irrepetible per poder viure des de dins una festa tan rica, culturalment parlant, com són les Festes del Pilar de Saragossa. I, a la vegada, fer costat a les persones que, tot i no viure a Catalunya, se l'estimen igual que tots nosaltres i vetllen des de la distància per la nostre pàtria. En són un exemple, les persones integrants de la Casa Catalana, les quals els hi volem donar les gràcies per la rebuda i la immillorable diada, així com també per la feina que desenvolupen dia rere dia.

Laia Andreu Pejoan
Pubilla de les Comarques Barcelonines 2010

Festa de la Parròquia d'Escaldes – d'Engordany

19 de juny de 2011

El diumenge 19 de juny de 2011 els membres del pubillatge, acompanyats dels nostres pares i en Lluís Rodà, representant del Foment de les Tradicions catalanes, ens varem desplaçar el petit país veí dels Pirineus. Escaldes-d'Engordany celebrava el 33è aniversari de la parròquia, una diada molt arrelada, on vam poder comprovar amb els nostres propis pell la participació del poble.

Les activitats populars i tradicionals començaven a la plaça dels Coprínceps on inauguràvem la vetllada amb unes sardanes. Aprofitant que el dia 19 de juny és el dia internacional de la sardana, a les 12 del migdia vàrem ballar la Sardana Universal, que es balla arreu del món a la mateixa hora. També, en aquest mateix acte, els escaldencs i escaldenques, orgullosos, inauguraren la sardana dedicada a la seva població, anomenada "Entre la Tosca i el Madriu". Una iniciativa pensada per commemorar la Capital de la Cultura Catalana 2011.

Acabat aquest primer acte, ens varem aplegar amb la resta de veïns al Parc de la Mola, on després de diferents actes tradicionals, acabaríem el matí amb un bon arrossar. Després d'uns minuts d'espera, l'Esbart Santa Anna començaren els ballets. Des dels més petits fins als més grans, tots, van ballar tradicionalment sota el sol que lluïa aquell matí. Un cop finalitzats, les autoritats del Comú d'Escaldes així com el Cap del Govern Andorrà i el Síndic General, van fer un reconeixement als actuals membres del pubillatge de la vila, on se'ls va lliurar el pin de plata del Comú. Al mateix temps, nosaltres, els membres del pubillatge català també vam pujar a l'escenari on Pro Turisme, a través de les pubilles i l'hereu d'Escaldes, ens lliuraren una reproducció de les esglésies romàniques de la parròquia en senyal de gratitud per la visita.

I, ja per acabar, ens vam assentar tots al voltant de la taula, com qualsevol escaldenc o escaldenca, per degustar aquelles paelles d'arròs preparades durant tot el matí. Un cop clos l'acte, i mentre els menuts del poble s'ho passaven d'allò més bé amb un equip d'animació a la mateixa plaça, els membres del pubillatge ens acomiadàvem de la magnífica diada retrobant-nos amb vells amics del país veí.

Una diada simbòlica en molts sentits; Escaldes-d'Engordany és aquest any Capital de la Cultura Catalana i també el poble que mesos després acolliria les nostres últimes paraules com a Hereus i Pubilles de Títol Nacional. Un poble, on es viu la cultura vivament des del pubillatge o els esbarts; un poble popular, on els veïns acullen amb afluència les seves festivitats. En resum, un poble, un Comú i una associació, la Unió Pro Turisme, els quals els hi volem donar les gràcies per la invitació i animar-los a seguir fent la feina ben feta tan a Andorra, com en el nostre país, Catalunya.

Laia Andreu Pejoan
Pubilla de les Comarques Barcelonines 2010

Visita al Cercle Català de Madrid

8, 9 i 10 d'abril 2011

El passat cap de setmana del 8, 9 i 10 d'abril, la Pubilla i l'Hereu de Catalunya (Carla Galiot i Marc Francesch), la Pubilla de les Comarques Gironines (Míriam Sáez) i l'Hereu de les Comarques Barcelonines (Enric Almirall), acompanyats per diferents membres del Foment de les Tradicions Catalanes i convidats enguany per la Diputació de Barcelona, vam visitar el Cercle Català de Madrid en motiu de la seva Festa Major, la qual aplega diferents actes relacionats amb la cultura catalana com ara l'elecció de la seva pubilla.

Els actes oficials van començar el dissabte amb un Pregó de Festa Major a càrrec de la parella d'actors Marta Puig i Jaime Blanch, els quals van fer una mena de monòleg tot explicant com es van conèixer. Posteriorment, vam gaudir d'un Còctel de Germanor que va tenir lloc al mateix Cercle Català.

El diumenge, a les 10 del matí, vam assistir a missa, la celebració de la qual es va dur a terme en català a la Biblioteca del Cercle. Tot seguit va tenir lloc la Proclamació de la Pubilla del Cercle Català 2011, Paula Bardón de Tena, al mateix temps que acomiadàvem la Mercè Matinero i Tor, Pubilla 2010. L'acte es va acompanyar de danses tradicionals catalanes protagonitzades per l'Esbart Dansaire Maig, format per un grup de catalans residents a Madrid. Per a finalitzar la festa, vam dinar al restaurant El celler del Cercle, on vam poder degustar menjar típic de la cuina catalana.

El Cercle Català de Madrid, situat a la Plaça Espanya, organitza diferents activitats de caire cultural com ara aplecs de sardanes, cursos de català, exposicions de pintura i fins i tot visites a d'altres casals catalans d'arreu. És en aquest mateix edifici on trobem la seu de la Penya Blaugrana.

Durant la visita a Madrid, malgrat que va estar plena d'actes oficials, també vam tenir temps per a conèixer, pel nostre compte, indrets emblemàtics de la ciutat com ara el Congrés dels Diputats, la Plaza Mayor, la Puerta del Sol, la Cibeles o el famós mercat de San Miguel, el qual recordava una mica al mercat de la Boqueria de Barcelona.

Tot plegat, va ser una experiència que ens va unir com a grup i ens va fer veure que fora de casa nostra també hi ha persones que s'estimen Catalunya.

Carla Galiot Rodríguez
Pubilla de Catalunya 2010

Tres Tombs de Taradell

una tradició centenària datada des de 1780

En aquest any de pubillatge com a títol nacional, la Pubilla i l'Hereu de Catalunya i els dos representants de les Comarques Barcelonines vam tenir l'honor de ser convidats als Tres Tombs de Taradell, emmarcats dintre de la Festa dels Tonis , una tradició centenària datada des de 1780. Aquesta festa, que es celebra al Gener, tots els anys el diumenge anterior a Sant Antoni Abat, el patró dels animals, va ser declarada l'any 2010 com a festa tradicional d'interès nacional.

Una cinquantena d'enganxalls participen en el Passant dels Tres Tombs de Taradell, tots ells patrimoni de la vila. Una dada curiosa d'aquesta festa és que tots els carros, que s'engalanen cada any d'acord amb un motiu diferent, són propietat del poble, a diferència dels animals, que són portats d'altres viles de la comarca d'Osona i d'arreu de Catalunya.

L'Hereu i la Pubilla de Taradell muntaven en un carruatge, i nosaltres en un altre. I n'hi havien una pila, i per a tots els gustos: des de carruatges plens de famílies, de troncs d'arbres llargs i robustos, fins a carros tibats per nens entranyables.

El matí es presentava fred, malgrat algun valent de la zona s'encaparrés en fer-nos pensar el contrari anant en mànigа curta. Com mana la tradició, o bé hauria de ser així, un bon esmorzar abans de començar els Tres Tombs. Per allà va aparèixer, com si d'una estrella es tractés, l'avi del Barça. Tampoc es volia perdre la festa, i va demostrar que, tot i l'edat i el temps que fa de tot allò, segueix essent un personatge admirat per petits, i no tant petits.

Teníem unes vistes privilegiades des del carro, on podíem veure tota la gent.

Ah! I un consell. Si algun cop heu de pujar en algun carruatge tirat per animals, no intenteu posar-vos drets. Podríeu caure del carro d'una sobtada arrencada de l'animal.

Aquesta és, una de les moltes festes i tradicions del nostre país. Jo, personalment, no la coneixia i em va sorprendre. Segur que, en algun racó de Catalunya, trobarem una festa per conèixer.

Enric Almirall Soteras
Hereu de les Comarques Barcelonines 2010

Tres tombs de valls

1 de maig 2011

El dia 1 de maig va tindre lloc els tres tombs a Valls, població de la comarca de l'Alt Camp a la província de Tarragona. Valls és una població d'uns 25.000 habitants on l'amor a la cultura traginera, als vells carros i aquesta vella tradició hi aboca una gran dedicació per a l'organització de l'acte, posat que resulta difícil congregar a tot tipus de carros i carrets així com de cavalls o els típics burros catalans que ja estan en perill d'extinció. Valls és una de les poblacions tarragonines on aquesta tradició és més coneguda i on és inesborrable i això és gràcies a la societat de sant Antoni de Valls i la col·laboració de l'Ajuntament que es dediquen a l'organització de l'acte. En aquesta festivitat va anar l'hereu i la pubilla de les comarques tarragonines i la pubilla de Catalunya.

El dia va començar amb un bon esmorzar a base de una bona rostida (botifarra, cansalada, xoriç i llonganissa) i un tros de pa de pagès ben enorme. Desprès d'aquest suculent esmorzar on cadascú es rostia el seu plat de menjar al seu gust en una mena de barbacoes improvisades, començava l'actiu principal de l'acte: la desfilada de carros, traginers i animals relacionats.

Així doncs, ens vam preparar per a l'acció, ens posarem en un carro tots tres i quan tot estigué preparat va començar la desfilada per diferents carrers de la població. Quan aquesta va acabar la nostra missió oficial també va tenir la seva fi.

Com a festivitat tradicional catalana, els tres tombs de Valls han estat guardonats com a festa tradicional d'interès Nacional l'any 2010 i aquest any 2011, Valls ha estat seu de la XIV Trobada de la Federació Catalana dels Tres Tombs, cosa que ens remarca la importància d'aquest acte que s'organitza des de fa molts anys i que ens transporta a l'anitguitat, quan el carro era el principal transport del que es disposava.

Una gran tradició i un gran poble al qual agraïm la seva invitació ja que és una tradició catalana que en el nostre país té una gran potència i més en terres tarragonines on l'àmbit rural, la pagesia i el camp formen bona part de l'activitat econòmica i on el carro i el burro hi tenien una participació activa. Animem que aquesta no decaigui i que cada any el pubillatge en pugui formar part.

Lorena Vives Andreu
Pubilla de les Comarques Tarragonines 2010

Ripoll, Festa de la Llana i el Casament a Pagès

maig de 2011

Enguany, degut a les eleccions municipals, s'ha trencat la tradició de celebrar la Festa Nacional de la Llana i el Casament a Pagès el tercer cap de setmana de maig, endarrerint-lo una setmana més. Com cada any, el pubillatge va ser present al Bressol de Catalunya per a celebrar, en aquest cas, les segones núpcies d'una coneguda parella ripollesa.

La Festa comença amb la trobada de tot el pubillatge, filadores, pastors, etc. a la plaça de l'Ajuntament, juntament amb les autoritats locals i els padrins d'honor dels nuvis. Com és costum, els padrins d'honor són personatges coneguts que prèviament escullen els protagonistes del casament. Així doncs, la padrina era la presidenta del Parlament de Catalunya, Núria de Gispert, i el padrí el periodista olotí Josep Puigbó.

Tot s'inicia amb un cercavila per anar a buscar el nuvi a casa seva, qui després, acompanyat del pubillatge, lluirà sobre el cavall per tot el poble fins arribar a casa de la núvia. La nerviosa protagonista acompanyada dels padrins honorífics, la pubilla de Catalunya, la pubilla de les comarques Barcelonines, Lleidatanes i Gironines, i la pubilla de Ripoll, rebrà les declaracions que recitarà el padrí de núpcies. Un cop acceptada la proposta de matrimoni, sortirà al balcó a saludar la multitud que espera el seu somriure.

Quan tothom és al carrer, la comitiva nupcial els disposa a anar al Monestir de Santa Maria de Ripoll, on es celebrarà la cerimònia. Hem de destacar que mentre la comitiva nupcial fa el cercavila, a la plaça de l'ajuntament podem gaudir d'un concurs d'esquilar ovelles i d'un petit firal de productes artesans de la zona. A més, les filadores i el matalasser ens mostren com es treballa la llana; sens dubte, tot un art.

Dins del monestir, un cop casats, les pabordesses ens ofereixen un ball de celebració, que continuarà fora del monestir amb el tradicional Ball del Roser. En aquest ball s'hi afegeixen els, ara sí, marit i muller.

Tot seguit es va a la plaça de l'ajuntament a anunciar els guanyadors del concurs d'esquilar ovelles i a oferir coca a tot el poble. Finalment, les pubilles i hereus de Títol Nacional, i la pubilla i l'hereu de Ripoll, juntament amb les autoritats i padrins, acompanyen els nuvis a dalt de l'Ajuntament on es faran els parlaments privats de cara als nuvis i els padrins d'honor.

Així doncs, podem resumir el dia com una sessió intensiva de cultura catalana pròpia del segle XIX.

Míriam Sáez i Masa
pubilla de les Comarques Gironines 2010

Eleccions comarcals i intercomarcals

Probablement unes de les eleccions que trenquen més amb la monotonia de les trobades són les de títol comarcal i de la Catalunya Central, les quals gaudeixen d'una emoció especial, fruit del fet que els candidats i candidates siguin coneguts per tots els companys, a més de l'habitualment alt nombre de participants. Al llarg d'aquest any hem tingut el plaer de visitar i presenciar les següents eleccions:

Comarcal de la Garrotxa, la qual destaca per l'alt nombre de participants i la repercussió mediàtica que té a la comarca. Esperem que en els propers anys molts d'aquests pobles amb tradició de pubillatge tant arrelada es decideixin a sortir de les seves fronteres i conèixer com és viure aquesta experiència arreu de Catalunya.

Comarcal del Maresme, sempre caracteritzada per l'alt nivell dels participants, els quals acostumen a participar molt intensament ja com a representants locals, cosa que assegura un compromís ferm amb la comarca, la qual sempre és ben representada a cada trobada.

Intercomarcal de la Catalunya Central, des de fa sis anys els representants dels pobles amb pubilla i hereu de l'Anoia, el Bages, el Berguedà i Osona es reuneixen per elegir els seus representants conjuntament. El resultat n'és una jornada plena d'emotivitat i catalanitat, cosa que la converteix en una elecció d'allò més atractiva. A més, vam tenir el goig de presenciar el comiat de la Carla i la Laia com a Pubilla i segona Dama de la Catalunya Central respectivament, les quals han continuat amb nosaltres com a Pubilla de Catalunya i Pubilla de les Comarques Barcelonines.

Comarcal de l'Alt Empordà, un certamen que ha sofert certs alts i baixos, aquest darrer any ha aconseguit incrementar el nombre de candidats, recuperant així el reclam que li pertoca com a elecció d'aquest àmbit. En Joan, hereu de les comarques gironines, va cedir la seva faixa al nou hereu comarcal.

Comarcal de la Terra Alta, una elecció reservada especialment a les noies, ja que la tradició de l'hereu encara no ha entrat pràcticament a la comarca. Aquí vam tenir l'honor de poder acomiadar com a pubilla comarcal a la Lorena, pubilla de les comarques tarragonines d'enguany.

Comarcal del Tarragonès, aquest estiu s'ha dut a terme la primera edició d'aquesta proclamació, la qual té com a objectiu revitalitzar el pubillatge a la comarca, on molts pobles han abandonat aquesta tradició en els darrers anys.

Marc Francesch Camps
Hereu de Catalunya 2010

Diada Nacional de Catalunya

11 de setembre de 2011

Per als catalans no hi ha un dia més especial que la nostra Diada Nacional. Cada onze de Setembre recordem que un dia vam gaudir de certs privilegis i lleis pròpies, que sempre hem estat un poble valerós, disposat a defensar-se de qui l'ha volgut trepitjar i que per molt que ens tombin, sempre ens tornem a aixecar. Recordem que molts catalans i catalanes van donar la vida per la nostra llibertat i la nostra llengua i que hem de ser conseqüents, continuar treballant, sempre des del do de la paraula, per aconseguir el gran anhel de Catalunya, la independència.

Per aquests motius, en aquest dia tant destacat tots els membres del pubillatge mostren el seu compromís amb el país, majoritàriament en els actes que es duen a terme als respectius pobles. Tot i això, els que en tenim ocasió visitem la nostra capital per homenatjar un dels emblemes de la resistència catalana a la Guerra de Successió: Rafael Casanova.

De bon matí ens vam reunir tots sota l'arc de triomf per dirigir-nos a la ofrena floral. Després de fer molta cua, al llarg de la qual vam tenir la ocasió de saludar diverses personalitats de l'àmbit polític i esportiu que també participaven en la ofrena. Quan ja ens començaven a fer mal els peus d'estar drets va arribar el moment que tots esperàvem. Ordenadament, en fila, vam anar passant per fer la ofrena als peus de l'estàtua de Rafael Casanova. Tot seguit, vam entonar tots junts el cant dels Segadors amb més sentiment que hi pot haver. Amb les nostres cordes vocals com a únics instruments vam cantar per acabar amb un contundent "Visca Catalunya lliure!" que va ressonar pels carrers de la ciutat.

Per acabar de completar el dia alguns van optar per visitar el Fossar de les Moreres, un dels punts més destacats de la ciutat ja que és on s'enterraven els caiguts en la defensa de la ciutat. Més tard, a la tarda ens vam repartir entre la Festa de la Verema a Òdena i l'elecció de la pubilla i l'hereu de Ripoll, per acabar de fer un dia de país i cultura d'allò més complet.

Marc Francesch Camps
Hereu de Catalunya 2010

Convivències 2011

El darrer cap de setmana del mes de juliol, un bon munt d'hereus i pubilles, tant vigents com caducats, van participar a les colònies del Pubillatge que havien organitzat els companys de títol.

El punt de trobada per començar les activitats va ser a la ciutat de Vic. En primer lloc vam fer equips, els quals van haver de desxifrar un missatge encriptat que els deia en quin punt de la ciutat havien de començar la gimcana. D'aquesta manera, els 8 grups participants van recórrer vuit places de Vic realitzant proves d'allò més diverses: endevinar coses mitjançant el tacte o el gust, fer mímica, aconseguir fer-se una fotografia amb algú que passés per allà i que complís unes condicions determinades, fer castells, posar a prova les habilitats com a cantant amb la boca plena de galetes i cola-cao, entre d'altres.

Un cop finalitzada la gimcana, vam dinar i llavors, tots junts ens vam dirigir cap a Vilanova de Sau que és on hi havia la casa de colònies. Les inclemències meteorològiques van fer que arribar-hi fos gairebé una cursa d'obstacles. Quan vam arribar ràpidament vam distribuir-nos per les habitacions i vam fer una passejada fins la vora mateixa del pantà, on van aprofitar per tirar-nos fotografies. La casualitat va fer que coincidíssim a la casa de colònies amb un grup de teatre dirigit per en Joan Pera i el seu fill Roger. Com a bons ambaixadors de la causa que portem al damunt amb els nostres bandes i baixes els vam explicar de dalt a baix què era tot això del pubillatge.

Durant la tarda vam aprofitar per fer diferents jocs força entretinguts, però el gran moment encara havia d'arribar. Havent sopat, tots ens vam disfressar per participar en el concurs "FUROR", el qual va enfrontar l'equip de les pubilles contra el dels hereus. Aquest concurs ens va permetre cloure la vetllada d'una manera molt entretinguda fina a altes hores de la matinada.

L'endemà al matí, quan vam aconseguir que se'ns desenganxessin els llençols vam aprofitar per passejar pel voltant de la casa de colònies fins l'hora de dinar. Després de dinar i d'un grapat d'abraçades i "ens veiem d'aquí res" vam tornar cap a casa.

Segons el diccionari les colònies són un conjunt d'activitats educatives i lúdiques destinades a nens i a joves i dirigides per mestres i monitors, que es duen a terme en establiments especialitzats. El què les colònies del pubillatge van significar per a tots nosaltres va més enllà de tot això. Vam aprendre a conviure, ens vam poder conèixer, vam fer pinya, vam poder desconnectar de la rutina setmanal per uns instants,..., en definitiva, vam palpar de ben a prop allò que fa que el pubillatge sigui tan especial: la seva essència, la d'un grup que va a la una siguin quines siguin les circumstàncies.

Montse Auguets Canes
Pubilla de les Comarques Lleidatanes 2010

Eleccions locals

Avià

Canet de Mar

Castellbell i el Vilar

Els Pallaresos

Figueres

Gironella

La Pobla de Lillet

Llancà

Manresa

Maçanet de la Selva

Navarcles

Navàs

Òdena

Breda

Eleccions locals

Peralada

Pont de Vilomara i Rocafort

Portbou

Puig-Reig

Riudaura

Sant Feliu

Santa Pau

Seva

Solsona

Súria

Tordera

Tossa de Mar

Vilassar de Mar

Vilatenim

Foment de les Tradicions Catalanes
www.tradicionscatalanes.com

Vols fer-te soci?
tots som FOMENT!

El Foment de les Tradicions Catalanes som una entitat que fomentem i motivem l'elecció de la Pubilla i l'Hereu com a símbols de les dones i els homes d'aquest país, capaços de representar en cada ocasió els valors, els costums i les tradicions del nostre poble. Si t'estimes el Pubillatge i creus en aquesta tradició com una forma de mantenir i conservar les arrels de la cultura catalana tens quelcom en comú amb nosaltres.

Ser soci del Foment de les Tradicions Catalanes et dóna dret a rebre tota la informació relacionada amb la nostra entitat, participar activament en les assemblees anuals, col·laborar activament amb nosaltres i és també un requisit necessari per formar part de la Junta.

Fes-te soci de la nostra entitat, junts sumarem esforços i il·lusions, junts farem més fort el Pubillatge! Recorda, TOTS SOM FOMENT!

Fes-nos arribar aquesta butlleta degudament emplenada a mà o via mail a **tradicionscatalanes@gmail.com**
Et recordem que en la nostra pàgina web **www.tradicionscatalanes.cat** també hi trobaràs l'aplicació per fer-te socis electrònicament. (Formularis / Fes-te Soci) De seguida ens posarem en contacte amb tu!

Butlleta per fer-se soci/a de l'entitat >

NOM..... 1er. COGNOM..... 2on. COGNOM.....

ADREÇA..... POBLACIÓ..... C.P.....

PROVÍNCIA.....TELF..... MÒBIL.....

E-MAIL.....DATA NAIXEMENT.....

(Si ets Hereu o Pubilla vigent)

TÍTOL..... POBLACIÓ..... ANY.....

COMARCA..... DIA DE L'ELECCIÓ.....

INSCRIPCIÓ SOCI : 15 eur/any. ENTITAT BANCÀRIA: .....

Domiciliació Bancària : ____ ____ __ _____

SIGNATURA

SEGELL DE L'ENTITAT

Foment de les Tradicions Catalanes, CIF-G58126244.
Inscrita amb el núm. 4593 al Registre de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Segons la Llei Orgànica 15/1999 de 13 de desembre de Protecció de Dades de caràcter personal, el Foment de les Tradicions Catalanes, informa que les dades personals facilitades de forma voluntària al complimentar aquest formulari quedaran incorporades de forma confidencial a la base de dades de l'entitat.